

ret hans alvorlige Billie — at Regjeringen vil en Overenskomst, at den er bygget paa Overenskomst, at det er dens Opgave fra første Jærd at kasse Overenskomst; men igaa sagde han, at af det, Flertallet her hød, skal Partistridighederne frem paa ethvert Punkt, og at det var en Fortættelse af den samme Politik, som Intet vil. Det har den høitærede Conseilspræsident gjentaget flere Gange, baade før Jul og senere. Før Jul sagde han det første Gang, da vi havde Invalideloven til Behandling, at de Herrers Holdning var en Fortættelse af den Politik, vi længe havde ført, enten at gjøre Regjeringens Forslag til Invalider eller at begrave dem eller paa anden Maade lade dem ynkkelig omkomme; og hvad var det for et Lovforslag, vi havde at gjøre med den Gang? Det var det samme, som hans høitagtede Forgænger havde villet tage imod. Det er dog en underlig Illustration til Smødekommen. For at nævne flere Exempler skal jeg anføre, at hans Forgænger, da vi hød Embedsmændene som Tillæg paa Finantsloven Tillæg indtil 1,200 Rd., sagde: „Kan passere“. Men hvad siger den høitærede Conseilspræsident? Han har overfor Tillæg indtil 1,600 Rd. iaar sagt: „Kan ikke passere“, og at naar Thinget sætter dem ind paa Finantsloven, maa han bede om, at det tager dem ud igjen; thi ellers bliver det opløst. Vel er denne Oplysning ikke sat iværk endnu; men forhaabentlig vil den ikke udeblive. Disse af mig nævnte Punkter synes jeg ogsaa afgiver en underlig Illustration til Smødekommen. Ser jeg nu paa det foreliggende Forslag, og ser jeg paa andre Forslag, der have været under Forhandling, f. Ex. Forslaget om Pantferksket, saa sagde jo den forrige Regjering om det sidnævnte: Der er vel intet Pantferksket paa Finantsloven, men det kan passere. (En Stemme: Ja, for et Aar!) Ja, jeg hørte ikke dette „for et Aar“. (Winther: Finantsloven!) Finantsloven er for et Aar, det har det ærede Medlem Ret i. Og hvorledes er Stillingen nu? Flertallet siger: Af Pantferkske skal der maatte endog komme tre, dersom det er tidssparende, naar den Tid kommer; dygtig med Penge til Udvikling af Spmaterialet, mere end Regjeringen har forlangt! det kan faas. Men hvad siger Regjeringen? Den siger: Nei, det er en Fortættelse af den gamle Politikk. Det er mig en forunderlig Gaade, at det skal være et imødekommende Ministerium. Det er mig ikke ganske klart; men mulig faae vi det at høre af den høitagtede Conseilspræsident, at det dog er det. Det kan jo være, at det er mig, der ikke er istand til at udgrunde Hemmeligheden. At den Skat, som Flertallet forlanger, er urimelig, kan man vel paaftaa, men ikke bevise. Jeg hørte nok af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Overmoes) den første Dag, at han haabede nu, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) var bleven grundig overbevist om, at en Skat kan opstilles

paa en saadan Maade, at Gaardmandsklassen kan blive fri. Det er mig ikke ganske klart, om han mente, at Gaardmændene ikke skulle have mere end 400 Rd. i Indtægt; er det hans Mening, saa er det en forunderlig Mobbæjning til, hvad vi ellers høre fra de Herrer, som endog mene, at de have 1,000 Rd. i Indtægt, og saa har den ærede Conseilspræsident i 1870 været inde paa den samme Bei at fritage Gaardmændene, thi han vilde den Gang være med til at fritage en Indtægt af indtil 300 Rd. for Skat, og kan man tro de Herrer, ere Priserne — og jeg har den Overbevisning, at det er rigtigt — siden den Tid stegne 25 pCt., og altsaa, hvad der var 300 Rd. den Gang til at leve af, maatte være 400 nu. Man ser altsaa, at Conseilspræsidenten, som idetmindste en Tid var Finantsminister, da Indkomstskatloven forhandles, er kommen ind paa den samme sørgelige Bei at ville fritage Gaardmandsklassen. Nu sagde den ærede Finantsminister fremdeles: Ja, det var en anden Sag at sætte Lødbreformen og Indkomstskatten i Forbindelse med hinanden — det kunde han forstaa —, men at sætte Indkomstskatten i Forbindelse med Forvarsvesenet; det var der ingen Mening i, og det var ikke nødvendigt. Jeg tror imidlertid nu at have paavist Nødvendigheden. Man skulde da altsaa vente, at den ærede Finantsminister havde forelagt et Lødbreformforslag og et Indkomstskatforslag; men hvor overraskes man ikke, naar man ser, at Stillingen er en saadan fra dette imødekommende Ministeriums Side, at ikke engang et moderat Lødbreformforslag, hvori Nedsættelsen er 1 Mill. Rd., et Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) indbrømmede var moderat, og som ikke var ledtaget af noget Forslagende om en Indkomstskat, at ikke engang det har kunnet naae at komme frem. Efter de Oplysninger, vi have faaet i Thinget, er dette jo ikke Udvalgets Skyld, men derimod Regjeringens. Naar den ærede Minister altsaa endda havde fremlagt et saadant Forslag, kunde vi have forhandlet om Tingen. Det vil jeg give det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds Winther Ret i, at i en vis Henseende kan der ikke være Tale om at inddele Finantsloven i Skuffer og sige: Disse Penge skulle være til det, og disse skulle være til noget Andet. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) kunde paa ingen Maade forstaa, at Vernepligtsbyrden tynger haardest paa de Uformuende, med mindre man mente, at deres Liv er kostbarere end de Formuendes. Jeg drifter mig ikke til at tro, at jeg kan overbevise det ærede Medlem, med mindre jeg kan anføre Tal, thi dem tror jeg han har Respekt for, som vi Alle maa have. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem: Naar en Husmand sender 5 Sønnen i Krigstjeneste og en Herremand det samme Antal, forudsat, at vi kunne vurdere det i Penge — og det lader sig til en vis Grad vurdere, saalænge der ikke er Livsfare paa Jærde,